

този човѣкъ вършеше престѫпления, и азъ бѣхъ тамъ. Затова, дай само половината отъ наказанието на него, а другата половина дай на мене. Понеже обича Сина си, Богъ поглежда ту къмъ престѫпника, ту къмъ Сина си и казва: Хайде, отъ мене да замине! — и прощава престѫпника. По никакъ начинъ Христосъ не може да направи грѣшника праведенъ. Той изнася фактитѣ, както сѫ въ действителностъ. Споредъ Божиите закони, каквото е наказанието на престѫпника, такова наказание се налага и на онзи, който е билъ свидетель на престѫпленията му. Свидетельтъ понася половината отъ наказанието на престѫпника. Казано е въ Писанието за Христа: „И Той понесе грѣховетѣ на хората.“ — Това е награда за Неговото свидетелство. Такова е сѫдопроизводството въ Царството Божие. Процедурата въ сѫдилищата на небето е точно обратна на тази, която се прилага на земята.

Сега, да се върнемъ къмъ Божественото, което представя идеалъ въ живота на човѣка. Ако искате да вървите въ правия пътъ, да напредвате, всѣки денъ трѣбва да придавате по нѣщо ново въ живота си. Както всѣка капка вода се стреми да се върне въ морето, отдето е излѣзла, така и всѣка душа трѣбва да се стреми да се върне къмъ Бога, отдето е излѣзла. Вие нѣмате представа, какво велико бѫдеще ви чака! Въ бѫдеще вие ще разполагате съ билетъ за всички планети, за всички слънца и системи. Но сега, каквото да се говори, съвременните хора не могатъ да се ползватъ отъ такива билети. Тѣхните тѣла не сѫ пригодени за такива пътешествия. Не е лесно на съвременния човѣкъ да отиде днесъ до месечината. Казвате, че умрѣлите отивали на небето, при Бога. — Въпростъ е доде може да стигне единъ умрѣлъ. Ясновидци казватъ, че като заминавали за онзи свѣтъ, праведните хора едва стигали първото поле на невидимия свѣтъ.

Въ една евангелска църква въ Англия единъ проповѣдникъ говорилъ на своите слушатели за онзи свѣтъ и казвалъ, че като отиде нѣкой на онзи свѣтъ, той отивалъ направо при Бога. Въ това време единъ отъ слушателите, богатъ англичанинъ, едва дочакалъ да се свърши проповѣдта, за да се срещне съ пастора и да го запита нѣщо за своята единствена дъщеря, която насокро заминала за онзи свѣтъ. — Моля ви се, господинъ пасторе, кажете ми, де е сега моята дъщеря, която насокро замина за онзи свѣтъ? — Съ положителностъ не мога да ви кажа, но навѣрно и тя е при